

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7613** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.87 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Р. К. В. и А. И. А. срещу Решение № 83 от 14.07.2020г. на Държавна комисия по хазарта.

В обстоятелствената част на жалбата се въвеждат твърдения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Посочва се, че в решение № 48/25.03.2020г. не е посочен начален момент, от който започва да тече срока за изпълнение на разпореждането по чл.85 ал.2 от ЗХ. Срокът за отстраняване на обстоятелството, което е било основание за временно отнемане на лиценза не е изтекъл и не са съществували основанията по чл.86 ал.1 т.7 от ЗХ за окончателно отнемане на лиценза за организиране на хазартни игри. Излага се още, че след като Решение № 48/25.03.2020г. не е влязло в законна сила към 14.07.2020г., то не би могло да послужи като основание за окончателно отнемане на лиценза.

В проведеното публично съдебно заседание на 18.12.2020г., жалбоподателят, чрез процесуалните си представители адв.Н. Б. и адв. В. С. поддържат оспорването на решението. Молят да бъде постановена неговата отмяна, както и да се присъдят направените разноски в процеса в размер на сумата от 50.00 лева. В защита на основателността на аргументите в жалбата са депозиран и писмени бележки на 23.12.2020г., в които са развити подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт.

Ответникът – НАП, чрез процесуален представител юрк. Н. Г. оспорва жалбата. По същество моли за нейното отхвърляне и потвърждаване на издаденото решение. В писмена защита, представена на 05.01.2021г. са изложени обстойни аргументи относно законосъобразно развитото се и приключило административно производство. Заявено е и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

В полза на жалбоподателя [фирма] е бил издаден на 05.02.2020г. на основание чл.34 ал.1 от ЗХ, лиценз за организиране на хазартни игри: залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, със срок на действие 10 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1215.

С АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ, са установени публични задължения на [фирма] в размер на сумата от 328 882 670. 98 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за периода от 18.12.2014г. до 31.12.2019г., ведно с лихвите върху главницата.

С уведомление изх. № 208/14.02.2020г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по прилагане на ПАМ - отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1215/05.02.2020г. Дружеството е уведомено, че може да представи обезпечение в размер на главницата 261 164 894.80 лв. и лихвите 67 717 779.18 лв., в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. То е връчено на представител на [фирма] на 14.02.2020 г.

След изтичане на срока по уведомлението, председателят на ДКХ е внесъл предложение, изх. № 000030-404/24.03.2020г. за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството в размер на 328 882 670.98 лв. Посочено е, че АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ не е влязъл в сила, тъй като е оспорен пред АССГ. Изложено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

Издадено е решение № 48/25.03.2020 г., с което на основание чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, на [фирма] е наложена ПАМ, а именно: временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за което е издадено удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г. С него е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение в тримесечен срок.

С решение № 3496/01.07.2020г., постановено по адм.дело № 2901/2020г. АССГ, II-ро отделение, 41 състав е отменено Решение № 48/25.03.2020г. на ДКХ.

Този съдебен акт към настоящия момент не е влязъл в законна сила, поради обжалването му пред ВАС на РБ и висшщото съдебно производство по адм.дело № 10195/2020г. по описа на VII-мо отделение.

По делото е представена служебна бележка изх. № 957/26.06.2020г., от която е видно, че към 25.06.2020г. няма постъпили плащания и документи за обезпечения от

[фирма] относно вземанията, установени с АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ.

Представено е и писмо от ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“, от което е видно, че в НАП е постъпил АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ за събиране на вземането и са предприети действия по събирането му, като е образувано е изпълнително дело №[ЕИК]/2020г. и е изпратено съобщение за доброволно изпълнение изх. № С200022-048-0034984/21.02.2020г. Наложени са обезпечителни мерки на обща стойност от 12 187 640.20 лева, но няма постъпили плащания за погасяване на задълженията.

По оспорване на АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ, пред АССГ е образувано адм.дело № 2519/2020г., по което към настоящия момент няма постановено решение.

С уведомление изх. № 951/26.06.2020г. жалбоподателят е бил информиран за образуване на производство по окончателно отнемане на удостоверение за издаден лиценз № 000030-1215/05.02.2020г., поради това, че не е изпълнил дадените разпореждания по чл.85 ал.2 от ЗХ в Решение № 48/25.03.2020г. и не е представил обезпечение в размер на лихвата и главницата по АУПД № 5/14.02.2020г.

Постъпил е отговор от [фирма] вх. № 1977/02.07.2020г. и вх. № 1978/02.07.2020г., в който се излага, на първо място, че Решение № 48/25.03.2020г. не е влязло в законна сила, поради обжалването му пред съда, поради което не съставлява основание за окончателно отнемане на лиценза. На второ място се посочва, че в това решение не е посочен начален момент, от който се прилага ПАМ, респ. от който започва да тече срока за изпълнение на разпореждането по чл.85 ал.2 от ЗХ.

Представена е и нова служебна бележка изх. № 1050/13.07.2020г. от директор на Дирекция „ФСДАО“ в НАП, че към дата- 13.07.2020г. няма постъпили плащания от [фирма] относно вземанията: главница- 261 164 891.80 лева и лихви-67 717 779.18 лева или в общ размер на 328 882 670.98 лева.

Направено е предложение № 000030-5644/13.07.2020г. от председателя на ДКХ, от съдържанието на което се установява, че към 13.07.2020г. дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лева и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите. Поради това следвало да бъде наложена ПАМ- окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за който е издадено удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г.

С обжалването по настоящото дело Решение № 83 от 14.07.2020г., издадено на основание чл.86 ал.1 т.7 ЗХ във вр. чл.85 ал.1 т.1 и ал.2 от ЗХ, е приложена ПАМ-окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за който е издадено удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г. на [фирма].

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата на [фирма] е процесуално допустима по см. на чл.149 ал.1 от АПК, защото е подадена в преклузивния срок за оспорване, считано от 21.07.2020г. и от юридическо лице с правен интерес, чиито права са засегнати неблагоприятно от издадения акт.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за

законосъобразност на акта, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

Оспореното решение е постановено от компетентен колективен орган по чл.18 ал.1 от ЗХ / в редакцията преди изм. ДВ. бр.69/04.08.2020г./, при спазено изискване за кворум и мнозинство по чл.25 ал.2 от ЗХ /редакцията на нормата преди изм. ДВ. бр. 69/04.08.2020г./, доколкото същото е взето от петимата членове на комисията, видно от положените подписи, и в съответствие с изрично предвидените правомощия на ДКХ, разписани в чл.22 ал.1 т.1 от ЗХ / в редакцията на нормата преди изм. ДВ. бр. 69/04.08.2020г./.

Решението е издадено и в предписаната от закона форма- чл.26 ал.1 ЗХ /в относимата към 14.07.2020г. редакция на закона/ и не страда от порок по см. на чл.146 т.2 от АПК, който да обуславя отмяната му на това основание.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 и ал.3 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

Спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който, съдът обосновава следните правни съждения:

Принудителните административни мерки /каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка/ са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Те са форма на държавна принуда - репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменияване на задължения. Тяхната цел е да предотвратят извършването на административно правонарушение или да предотвратят настъпването на вредните последици от вече извършено правонарушение; да преустановят вече започнало и продължаващо административно нарушение или да отстранят настъпилите вече вредни последици от него.

Принудителната административна мярка - окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри по см. на чл.86 ал.1 т.7 от ЗХ се прилага при неотстраняване в срока, определен в решението по чл.85 ал.2 на обстоятелство, което е било основание за временно отнемане на лиценза. Обстоятелството, което е послужило като основание за временно отнемане на лиценза е визирано в чл.85 ал.1 т.1 от ЗХ- наличие на просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лв. и непредставяне на обезпечение в размер на главницата и лихвите.

В случая прилагането на конкретната ПАМ е фактически обосновано с наличието на материалноправните предпоставки по чл.85 ал.1 т.1 от ЗХ, а именно: към дата 13.07.2020г. „Е.“ има просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лева и

не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите / стр.6, абзац последен/.

Безспорно е между страните, че спрямо [фирма] има издаден АУПДВ № 5/14.02.2020г. на ДКХ, за установени задължения за довносяне на дължими държавни такси по чл. 30, ал. 3 от Закона за хазарта за периода от 18.12.2014г. до 31.12.2019г. в размер на 261 164 891.80 лева и лихви в размер на 67 717 779.18 лева, или общо в размер на 328 882 670.98 лева, представляващи разлика между внесената от организатора на хазартни игри държавна такса и стойността на законово дължимата такса за организиране на хазартни игри по чл. 30, ал. 3 ЗХ.

Този АУПДВ не е влязъл в сила, тъй като е оспорен от дружеството пред съда, като към дата 14.07.2020г. и към настоящия момент съдебният процес не е приключил. Срещу дружеството е било постановено и Решение № 48/25.03.2020г., с което е отнет процесния лиценз за срок от 3 месеца, като е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение в тримесечен срок. Този административен акт също към дата- 14.07.2020г. и към 18.12.2020г. /даване ход на устните състезания по настоящото дело/ не е влязъл в законна сила.

С определение № 1496/21.02.2020г. по адм.дело № 2034/2020г. на АССГ, I-во отделение, 18 състав е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу разпореждане за допускане на предварително изпълнение на АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ.

С определение № 3959/23.03.2020г. по адм.дело № 3251/2020г. на ВАС на РБ, VIII-мо отделение е оставен в сила съдебния акт на първоинстанционния съд.

С определение № 2545/31.03.2020г. по адм.дело № 2519/2020г. е било отхвърлено искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране на допуснатото с разпореждане по чл.60 ал.1 АПК предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020г. на председателя на Държавна комисия по хазарта.

С определение № 6491/02.06.2020г. по адм.дело № 4761/2020г. на ВАС на РБ, VIII-мо отделение е оставен в сила актът на първоинстанционния съд.

Фактът, че АУПДВ № 5/14.02.2020г. подлежи на предварително изпълнение означава единствено, че посочените в него публични задължения могат да бъдат събрани принудително по реда на ДОПК от публичен изпълнител. От предварителната изпълняемост на акта обаче не следва, че констатираните задължения са безспорно установени по своето основание и размер. След като към дата 14.07.2020г. визираните задължения в общ размер на 328 882 670.98 лв. за период от 18.12.2014г. до 31.12.2019г. не са потвърдени с влязъл в сила съдебен акт, не може да се приеме, че към момента на издаване на решението, съществуват доказани просрочени публични задължения и то в размер над 5 000.00 лева.

Що се отнася до второто фактическо твърдение, че жалбоподателят „не е представил обезпечение в размер на главницата и лихвите“, следва да се посочи, че [фирма] може евентуално да представи такова едва след установяване на публичното задължение по безспорен начин. Същото се предоставя пред органа по изпълнение, т.е. публичният изпълнител по изп.дело №[ЕИК]/2020г. по описа на ТД

на НАП, „Големи данъкоплатци и осигурители“, а не пред ДКХ. Едновременно с това е приложено и писмо вх. № 1876/26.06.2020г., от съдържанието на което се установява, че общата стойност на наложените обезпечителни мерки към този момент е възлизала на 12 187 640.20 лева. Това писмено доказателство не е обсъдено от органа при постановяване на решението му и не е съобразено при формиране на

окончателния му извод.

Следователно, констатирани с невлязъл в сила АУПДВ публични задължения не могат да послужат като основание за временно отнемане на лиценза, както и за окончателното отнемане на същия. От правно значение е и обстоятелството, че Решение № 48/25.03.2020г. също към дата – 14.07.2020г. не е влязло в сила, поради което и не може да съставлява основание за окончателно отнемане на лиценза за организиране на хазартни игри по чл.86 ал.1 т.7 от ЗХ. Предварителната изпълняемост на решение № 48/25.03.2020г. по силата на закона / чл.87 ЗХ/ не стабилизира акта със силата на неотменяемост, така че да може само и единствено на база допуснатата негово предварително изпълнение да се пристъпи към издаване на последващ акт, който се основава на неизпълнение на дадени с предходния указания.

По изложените съображения, съдът заключава, че предявената жалба е основателна и доказана по правно основание и следва да бъде уважена, а Решение № 83 от 14.07.2020г. отменено, поради неговата незаконосъобразност по см. на чл.146 т.4 АПК. Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК в полза на оспорващия следва да се присъдят разноските, които е направил в процеса и които са доказани в размер на 50.00 лева, представляващи заплатена държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 22 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата с вх. № 2230/03.08.2020г. на [фирма], представлявано от Р. К. В. и А. И. А., *Решение № 83 от 14.07.2020г.* на Държавна комисия по хазарта.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Р. К. В. и А. И. А. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К. село“, [улица] сумата от 50.00 /петдесет/

лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: